

[Kirsten Jacobsen]

viser sig nu, at lige så snart det røde flertal kunne mandes op i den anden side af salen, blæste socialdemokratiet på venstre, de konservative og deres andre forligspartnere. Det eneste, vi så kan håbe, er, at de næste gang finder ud af, at de dyre ord om, at man ikke kan lave boligpolitik her uden socialdemokratiet, gælder kun, så længe socialdemokratiet ikke har et flertal til anden side.

Må jeg så sige til hr. Kaj Poulsen, som sagde, at dette er til gavn for de mange og til skade for de få, at det er fuldstændig omvendt. Det er til skade for alle de mange mennesker med almindelige indtægter, som gerne vil eje deres egen bolig, men som man nu forhindrer i at få lov til det, og det er til gavn for de få, nemlig de få spekulanter, som har benyttet sig af det, men dem kunne man, som jeg sagde før, have ramt på anden vis. Nej, dette er sukkergodter til LO for løn- og prisstop. Det er, hvad det er, og ikke spor andet. Og så er det tak for sidst til socialdemokratiets venstrefløj, som jo har sparket mange gange over disse ejerlejligheder.

Jeg vil godt sige, at det undrede os, at en tidligere god socialdemokrat, tidligere departementschef, kan sige, at det er noget forkvaklet noget at begynde at drive skattepolitik gennem boligpolitik. Han siger jo netop det samme, som jeg gør, at når man har en boligform, som er god, og som folk gerne vil have, men som måske medfører nogle uheldige ting, bør man ikke fjerne den for at opnå noget, som et helt andet ministerium skulle tage sig af.

Jeg vil endda sige det hårdere end venstre og de konservative. Jeg kunne knageme tænke mig at sende dette til folkeafstemning, for så ville I nemlig opdage, hvor mange mennesker her i landet der synes, at det er rimeligt at give befolkningen frit forbrugsvalg og dermed også lov til at bo i en ejerlejlighed, hvis de har lyst til det.

Så vil jeg godt sige til sidst om § 3. Jeg kender godt disse små numre med at udforme paragrafferne på en måde, så man ved, at man i realiteten har lukket den mulighed, for det er aldeles urealistisk at sætte en dato på, der hedder den 5. november 1979, og en anden dato, der hedder den 1. februar 1980, når ministeren gentagne gange har fortalt folketingets boligudvalg, at bl. a. stadsdirektøren her i København har leveringstider på op imod 1 år. Hvordan i alverden forestil-

ler ministeren sig så, at de lige pludselig skulle kunne gøre tingene færdige på 2 måneder? Eller har ministeren tænkt sig at træffe foranstaltninger, således at stadsdirektører og landinspektører bliver forpligtet til at have en ekspeditionstid, som ikke gør datoen 1. februar 1980 illusorisk? Det synes jeg nok ministeren skal svare os på, eller også synes jeg, ministeren skal indrømme, at grunden til, at man har de to datoer, er, at man gerne vil have det til at se ud, som om man ikke skal ramme med disse overgangsbestemmelser, man har lidt her i baglommen. Man ved godt, at de ikke kan opfyldes, og jeg mener i hvert fald, at det skal frem på bordet, om det er teknisk muligt, om ministeren vil sikre, at det er teknisk muligt. Ellers synes jeg, ministeren skal indrømme, at overgangsbestemmelserne har man lavet bare for at bilde folk ind, at man er lidt mere rimelig, end man er.

Kalnæs (SF):

Vi er i socialistisk folkeparti glade for, at der er blevet fremsat et lovforslag, som skal sætte stop for udstykning af lejligheder, der er opført før 1966. Vi ser det som en erkendelse i socialdemokratiet af, at det miniboligforlig, der blev indgået i 1976, ikke var noget godt forlig.

Som begrundelse for stop for udstykning af ejerlejligheder i byggeri fra før 1966 bliver der i bemærkningerne til forslaget givet, at der er mangel på lejeboliger, og den begrundelse er vi i SF enige i. Men denne mangel på lejeboliger kunne man dog også komme ud over ved at øge byggeriet af almennyttige boliger, og det vil vi i SF også gerne være med til.

Men der er en anden meget alvorlig virkning af muligheden for at udstykke i ejerlejligheder, og det er de enorme spekulationsvinster, som man kan opnå derved i dag. Jævnt væk hører vi i pressen om, at ejendomme købes for en rimelig sum, og efter udstykning sælges de for det tidobbelte af købesummen. At noget sådant kan foregå er helt uden for sund fornuft.

Vi mener i SF ikke, at dette forslag er godt nok. Der er tre alvorlige mangler, som vi gerne vil have afhjulpet.

For det første er overgangsbestemmelserne for milde. Der er dog sket en stramning af